

РЕШЕНИЕ

№ 3725

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 22.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **372** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, вр. чл. 226 АПК.

Делото е образувано, след като с Решение № 59/06.01.2020 г. на Върховния административен съд, състав на Първо отделение, по адм. дело № 10075/2019 г. частично е отменено Решение № 7587/13.12.2018 г. на Административен съд София - град, 7^{-ми} състав, по адм. дело № 7148/2017 г., поправено с Решение № 4423/27.06.2019 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав, в отменената част.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка, съобразно изискванията на чл. 160, ал. 2 ДОПК, след обсъждане на относимите доказателства, съобразявайки задължителния характер на указанията на касационния съд и разпоредбите на чл. 226 АПК, излага следните правни изводи по съществото на спора.

С жалба от [фирма], пред Административен съд София - град е бил оспорен Ревизионен акт № Р-22220616000722-091-001/12.12.2016 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП - С., потвърден с Решение № 840/31.05.2017 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С.. С ревизионния акт са определени задължения по ЗДДС за данъчни периоди: м.м.09 - 11.2011 г.; м.м. 04 - 10.2012 г.; м.06.2013 г., до м. 08.2014 г.; м.м. 10-12. 2014 г. , в общ размер на 232 068, 57 лв. и лихви - 65 583, 12 лв. С Решение № 7587/13.12.2018 г., поправено с Решение № 4423/27.06.2019 г. 7^{-ми} състав на

Административен съд София - град, по адм. дело № 7148/2017 г. е отменил ревизионния акт, в частта, относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит за разликата над 103 809 лв. по фактури за доставка на стоки/материали, издадени от: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], Т. - агро - инвест - 2013“ Е., [фирма], както и за начислените върху тази сума лихви за забава – 34 358, 12 лева. Така постановеното съдебно решение е отменено от касационната инстанция и делото е върнато за ново разглеждане с указание, Съдът да изложи конкретни мотиви за всеки един от доставчиците.

В настоящото съдебно производство жалбоподателят, след редовно призоваване не е представляван и не е ангажирал нови доказателства.

Ответникът – директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., посредством юрисконсулт оспорва жалбата. Не представя нови доказателства. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, като съобразява касационното съдебно решение, експертното заключение, съдържащите се в ревизионната преписка писмени доказателства и ангажираните от дружеството – жалбоподател, както и твърденията на процесуалния му представител (писмена защита), дължи излагане на мотиви, досежно материалната законосъобразност на отказа да бъде признато правото на [фирма] да приспадне ДДС, начислен с процесните фактури, издадени от името на изброените но – горе търговски дружества.

Жалбата в тази част е неоснователна.

Относно материалната законосъобразност на ревизионния акт, в частта, отменена от касационния съд.

През ревизирания период основна дейност на дружеството е изкупуване на дървен и отпадъчен дървен материал, както и дървени скари, които са преработвани в палети. Дейността е извършвана от наети складови площи в [населено място]. С процесната част от РА № Р-22220616000722-091-001/12.12.2016 г. на дружеството – жалбоподател е отказано право на данъчен кредит, в размер на 128 259, 57 лева, заедно с лихвите - 34 358, 12 лева , понеже за тази сума е отменено първоначалното съдебно решение. Данъкът е бил начислен във фактури за доставки на стоки и услуги, издадени, както следва:

1. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит в размер на 3 000 лв. по четири фактури, описани в РД, с предмет „чамови дъски, греди и талпи“, за данъчен период м. 09.2011 г. На „доставчика“ не е извършена насрещна проверка, понеже не е бил намерен на декларирания адрес, съответно – не са представени документи, касаещи спорните фактури. Установено е, че дружеството: не е подавало уведомления за назначени лица по трудови правоотношения; не е начислявало и внасяло вноски за здравно осигуряване и данък върху доходите на физическите лица; има задължения за ДДС, декларирани в месечни справки-декларации по ЗДДС. От страна на жалбоподателя, по време на ревизията са представени: фактирите с фискални бонове, приемо-предавателни протоколи, договор за продажба от 30.08.2011 г., заявка за закупуване на материали. Органите по приходите са дискредитирали доказателствената стойност на тези документи, приемайки, че: с договора не са конкретизирани вид, количеството и цена на закупената стока; в приемо-предавателните протоколи като място на прехвърлянето на собствеността е посочено „гр. С.“, но липсва адрес и вид на обекта; в протоколите е отразено, че

транспортните разходи са за сметка на доставчика, но същият не е разполагал със собствени и/или наети превозни средства; в заявката за закупуване на материали липсва дата, както и имена на лицата, които са я подписали, вкл. данни, че е отправена именно към [фирма]; няма данни за това, че „доставчикът“ е разполагал със стоките, както и с персонал. Заключено е, че по отношение на четирите данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

2. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит в размер на 999, 40 лв. по фактура №19/13.07.2012 г., за данъчен период м. 07.2012 г., с предмет „услуга“. При опит за насрещна проверка дружеството не е открито, съответно – не е представило доказателства. Проверката в информационната система показала, че: не е подавало уведомления за назначени лица по трудови правоотношения; не са начислявани и внасяни задължения за ЗОВ и ДДФЛ; има невнесени задължения по ДДС, декларирани в справки-декларации. От страна на [фирма] също не били ангажирани каквито и да било доказателства, включително и процесната фактура, което не позволява да бъде установено дори, за каква услуга се касае. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тази данъчна фактура е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

3. От [фирма]- отказано право на данъчен кредит в размер на 3 600 лв. по фактури №№: 40...721/24.07.2014 г.; 40...705/09.04.2014 г., с предмет „услуги“, за данъчни периоди м.04 и м.07.2014 г. На исканията за представяне на документи „доставчикът“ е реагирал, представяйки с писмо: фактура № 4000...721/24.07.2014 г. с предмет „транспорт“; фискален бон и приемо-предавателен протокол от 24.07.2014 г. за извършен транспорт на европалети до клиенти на [фирма], през м.07.2014 г., по ежедневни телефонни заявки. Ревизиращите органи обаче са отчели, че: същите не са подписани и заверени от лицето, което ги е изготвило. Установено е, че: [фирма] не е притежавало и декларирало декларирани превозни средства; подало е уведомления за 5 лица, назначени по трудови правоотношения на длъжности общ работник и работник строителство, като на две от лицата трудовите правоотношения са били прекратени на 29.05.2014 г., т.е. – преди да бъде съставена една от двете спорни фактури; не са начислявани и внасяни ЗОВ и ДДФЛ; дружеството има непогасени задължения за ДДС, декларирани в справки-декларации по ЗДДС, както и задължения за ЗОВ и ДДФЛ; фактура №4000...721/24.07.2014 г. е включена в дневника за продажби, а фактура №4000...705/09.04.2014 г. не е включена в дневника за продажби. Както от „доставчика“, така и от ревизираното лице не са представени заявки, поръчки, договори, пътни листа и товарителници, доказващи конкретния маршрут и реално изминатите километри. Липсва информация за: количеството транспортирани стоки, за лицата, извършили товаренето и разтоварването им, както и за обектите на товарене/разтоварване; начина на калкулиране цените на услугите. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

4. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит в размер на 7 433, 33 лв. по пет фактури с предмет „услуги“, описани в РД, за данъчни периоди м.06, м.07 и м.08.2014 г.

От страна на „доставчика“, с неподписано придружително писмо са представени: процесните фактури с фискален бон; протокол за извършени услуги; протоколи - заявки от: 25.07.2014 г., 28.07.2014 г., 21.08.2014 г. и 26.08.2014 г. Тези документи не

са били подписани или заверени от лицето, което ги е изготвило. След анализирането им органите, извършили ревизията са приели/констатирани, че: предмет на доставките по фактурите е „изработка на алуминиев резервоар за камион“ (фактура №10...19/09.06.2014 г.) и „транспортни услуги“ (фактури №10.. 21/22.07.2014 г., №10...22/28.07.2014 г., №10...39/21.08.2014 г. и №10...44/26.08.2014 г.); въпреки, че по декларираните данни предмет на фактура №10...19/09.06.2014 г. е „изработка на алуминиев резервоар за камион - 1 брой“, в представения протокол/акт за извършени услуги, от 09.06.2014 г. е описано, че са извършени „изработка, монтаж и изпитание на 6 алуминиеви резервоара за камиони, собственост на [фирма], без да са конкретизирани камионите (марка, модел, регистрационен номер, товароносимост и др.); по отношение на фактурираните „транспортни услуги“ - според протокола – заявка, от 25.07.2014 г. [фирма] е заявило превоз на 22.07.2014 г., 23.07.2014 г. и на 25.07.2014 г. с тежкотоварен автомобил „И. 358.1“, рег. [рег.номер на МПС] , но фактура № 10...21/22.07.2014 г. е издадена на 22.07.2014 г., т.е. - преди реално да е извършен превозът на стоки, заявен за 23.07.2014 г. и за 25.07.2014 г.; не са представени приемо-предавателни протоколи, отчети или други документи, доказващи извършените услуги по фактури №10...21/22.07.2014 г., №10...22/28.07.2014 г., №10...39/21.08.2014 г. и №10...44/26.08.2014 г., които са с предмет - транспортни услуги, без да е уточнено, във връзка с кой протокол - заявка (от коя дата) са декларираните услуги. Към 4 фактури не са приложени пътни листа и товарителници, доказващи маршрута и реално изминатите километри; „доставчикът“ не е разполагал с превозни средства, с които да извърши процесните услуги; „доставчикът“ не е представил и доказателства за счетоводното отразяване на спорните фактури, както и за начина на калкулиране цената на услугите и нейните елементи, и за лицата, които са ги извършили; не е подал уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ за назначени лица по трудови правоотношения, не са начислявани и внасяни задължения за ЗОВ и ДДФЛ, има невнесени задължения по ДДС, декларираните в справки-декларации по ЗДДС, както и задължения за ЗОВ, ДДФЛ и КД. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

5. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит в размер на 1 400 лв. по фактура №30...121/29.07.2014 г., с предмет „транспорт“, за данъчен период м.07.2014 г. От страна на „доставчика“ са били представени: копие на процесната фактура с фискален бон и приемо-предавателен протокол за транспорт на дървесен материал от страната, но без име и подпис на лицето, което ги е изготвило. Проверката в информационната система на НАП показала, че [фирма]: е декларирано 5 лица по трудови правоотношения на длъжности - общ работник и технически сътрудник; не са начислявани и внасяни ЗОВ и ДДФЛ; има невнесени задължения по ДДС, декларираните в справки-декларации по ЗДДС, както и ЗОВ, ДДФЛ и КД; не е разполагало с превозни средства, с които да извърши процесните услуги. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

6. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит в размер на 4 606,67 лв. по три фактури, описани в РД, с предмет „транспорт“, за данъчен период м.07.2014 г. От страна на „доставчика“ са представени: договор за превоз на товари, от 01.06.2014 г. с товародател [фирма]; 19 протоколи-заявки; процесните фактури №10...21/23.06.2014 г., №10...23/10.07.2014 г. и №20...16/25.08.2014 г., с фискални бонове. Представените

документи обаче, не съдържат име и подпис на лицето, което ги е изготвило. Проверката показала, че от [фирма]: не са подавани уведомления за назначени лица по трудови правоотношения; не са начислявани и внасяни ЗОВ и ДДФЛ; на дружеството е била извършена ревизия по ЗДДС, при която са установени задължения в особено големи размери. Доказателствената стойност на представените от двете страни документи е опровергана от ревизиращите органи с мотиви, че: предмет на декларираните доставки са транспортни услуги, но не е уточнено, във връзка с кой протокол - заявка и от коя дата са декларирани същите; към фактурите не са приложени пътни листа и товарителници, доказващи конкретния маршрут и реално изминатите километри; липсва информация за количеството транспортирани стоки, както и за лицата, извършили товаренето и разтоварването им; „доставчикът“ на транспортни услуги не е разполагал с: разрешение или лиценз за извършване на автомобилен превоз на товари; транспортни средства, в т.ч. и тежкотоварен автомобил М. 26.403 рег. [рег.номер на МПС] и ремарке К. А. 18, с рег. [рег.номер на МПС], посочени в договора от 01.06.2014 г. и в протоколите-заявки; персонал, с който да извърши декларираните услуги. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

7. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит в размер на 10 000 лв. по четири фактури, описани в РА/РД, с предмет „услуги“, за данъчни периоди м. 06 и м. 07.2013 г. Дружеството не е било открито на декларирания адрес, съответно – не е представило документи. Констатирано е, че: сизключение на фактура № 64/29.06.2013 г., останалите три фактури (№№61/17.06.2013 г., 62/18.06.2013 г. и 63/24.06.2013 г.) не са включени в дневника за продажби; подадено е уведомление за едно назначено лице по трудово правоотношение, на длъжност „организатор експедиция, товаро-разтоварна и спедиторска дейност“; дружеството не е начислявало и внасяло ЗОВ и ДДФЛ; не е декларирано транспортни средства, в т.ч. и строителна механизация. От анализа на представените документи е установено, че предмет на доставките са „услуги, съгласно договор за наем на строителна механизация от 2013 г.“. Ревизираното лице не е представило договора за наем, както и информация за вида на строителната механизация, както и за какво са използвани машините. Не е предоставена информация и доказателства, какви услуги са извършени със строителната механизация и за лицата, които са ги извършили. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

8. От [фирма]- отказано право на данъчен кредит в размер на 22 230 лв. по 9 фактури, описани в РА/РД, с предмет „иглолистни греди“, за данъчни периоди м. 07 и м. 08.2013 г. Дружеството не е било открито на декларирания адрес, съответно – не е представило документи. Установено/констатирано е, че: с изключение на фактура №117/19.08.2013 г., останалите осем фактури са включени в дневниците за продажби; не са налични заявки, поръчки, договори, ценови листи, данни за ползвани складови бази и търговски обекти за съхраняване на иглолистни греди; не е доказан произхода на материалите, вкл. счетоводното им отразяване; не са подавани уведомления за назначени лица по трудови правоотношения; не са начислявани и внасяни ЗОВ и ДДФЛ; дружеството има невнесени задължения по ДДС, декларирани в справки-декларации по ЗДДС, както и задължения за ЗОВ и ДДФЛ; не е притежавало транспортни средства. Във връзка със спорните доставки ревизираното лице е

представило процесните фактури, придружени с фискални бонове и приемо-предавателни протоколи към фактурите. Заключение е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

9. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит, в размер на 4 260 лв. по 3 фактури, описани в РД, с предмет „услуги“ (транспорт), за данъчни периоди м. 09 и м. 10.2013 г. Дружеството не е било открито на декларирания адрес, съответно – не е представило документи. Установено/констатирано е, че: с изключение на фактура №40...164/15.10.2013 г., останалите са включени в дневниците за продажби; не са подавани уведомления за назначени лица по трудови правоотношения; не са начислявани и внасяни ЗОВ и ДДФЛ; дружеството има невнесени задължения по ДДС, декларирани в справки-декларации по ЗДДС, както и задължения за ЗОВ и ДДФЛ. От [фирма] са представени процесните фактури с фискален бон, договор за превоз на товари, от 01.08.2013 г. Доказателствената стойност на документите е опровергана с доводи, че не са налични: пътни листове и товарителници; информация за вида и количеството на транспортираните стоки, за лицата, които са товарили/разтоварвали; за местата от които за товарени стоките и местата, до които са транспортирани. Заключение е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

10. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит в размер на 10 249, 98 лв. по девет фактури, описани в РД, с предмет „услуга“ и „ремонт платформа (фактура № 182/18.06.2014 г.), за данъчни периоди от м.03 до м.07.2014 г. От страна на издателя на фактурите с писмо, без име и подпис са представени: приложение - опис (без дата) за извършени услуги; протоколи - заявки от 08.07.2014 г. и от 16.07.2014 г.; само три от процесните фактури, придружени с фискален бон (№ 182/18.06.2014 г. - ремонт на платформа на автовоз, рег. [рег.номер на МПС] /С 5135 ЕК; № 187/08.07.2014 г. и № 188/17.07.2014 г. - транспортни услуги). Към фактура № 182/18.06.2014 г. не са представени фактури за покупка или други документи, доказващи произхода на вложените материали за ремонта на платформата на автовоза. Не са представени документи за начина на предаване на съответните вложени материали и части, по вид и количество. Липсват доказателства и за мястото и обекта, където евентуално е бил извършен ремонтът на автовоза. Не са посочени и лицата, извършили конкретните услуги. Във връзка с фактурираните транспортни услуги не са представени: приемо-предавателни протоколи, отчети или други документи, доказващи извършените услуги; пътни листа и товарителници, доказващи маршрута и реално изминатите километри; информация за транспортирани стоки, както и за лицата, извършили товаренето и разтоварването им. Установено е, че: „доставчикът“ не е притежавал (разполагал с) тежкотоварен автомобил „И. 358.1“, рег. [рег.номер на МПС] , посочен в протоколите - заявки; дружеството е подавало уведомления за

назначени 3 лица по трудови правоотношения на длъжности - арматурист, кофражист и монтажник скеле, които са неотнормирани към фактурираните доставки; от дружеството не са начислявани и внасяни ЗОВ и ДДФЛ; има невнесени задължения за ЗОВ, ДДФЛ и корпоративен данък. От страна на [фирма] са представени: процесните фактури с фискални бонове, някои от които нечетливи; два протокола-заявки, едно приложение-опис, без дата, един приемо-предавателен протокол. За фактури №10...02/07.03.2014 г. и № 167/28.03.2014 г., с предмет „аванс“ и „доплащане за изработка на алуминиеви пътеки, алуминиеви шабля и детайли за автовозна конструкция тип Р.“, от [фирма] и „доставчик“ също не са представени доказателства за: вида и количеството вложени материали и части; за чия сметка са същите, къде са извършени съответните дейности и как са калкулирани цените на услугите. Липсва информация за регистрационни номера на ремонтираната автовозна конструкция, както и за лицата, извършили фактурираните услуги. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

11. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит в размер на 4 588 лв. по три фактури, описани в РД, с предмет „кофражни и челни дъски, сачак и греди“, за данъчни периоди м.08 и м.09.2012 г. Дружеството не е било открито на декларирания адрес, съответно – не е представило документи. Констатирано е, че не е подавало уведомления за назначени лица по трудови правоотношения; не е начислявало и внасяло ЗОВ и ДДФЛ; има невнесени задължения по ЗДДС, декларирани със СД. От [фирма] са представени: процесните фактури с фискални бонове и приемо-предавателни протоколи от 25.09.2012 г. и от 28.09.2012 г., които са преценени като недостатъчни да установят и докажат реални доставки. Отказът е мотивиран с липсата на: заявки, договори, по, ценови листи и други, характерни за предмета на фактурите документи. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

12. От [фирма] - - отказано право на данъчен кредит в размер на 9 500 лв. по четири фактури, описани в РД, с предмет „транспортни услуги, съгласно заявка и извършен транспорт С. - В. - Д. – С.“, за данъчни периоди м. 04 и м. 05.2012 г. Дружеството не е било открито на декларирания адрес, съответно – не е представило документи. Установено/констатирано е, че: не е разполагало с транспортни средства; е подало уведомление за две назначени лица по трудови правоотношения, на длъжности „специалист маркетинг и реклама“; не е начислявало и внасяло ЗОВ и ДДФЛ; не притежава транспортни средства. От [фирма] са представени: процесните фактури с фискални бонове; приемо-предавателни протоколи. Не са представени доказателства за извършено плащане, както и: заявки, пътни листове и товарителници; данни за вида и количеството на транспортирани стоки, за местата на товарене/разтоварване, за лицата - товарачи. Заключено е от ревизиращите

органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

13. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит в размер на 2 490 лв. по фактура № 382/24.10.2011 г., с предмет „услуги“, за данъчен период м. 10.2011 г. Дружеството не е било открито на декларирания адрес, съответно – не е представило документи. Установено/констатирано е, че: е подало уведомление за шест назначени лица по трудови правоотношения на длъжности „работник поддръжка на сгради“, „склададжия“, „общ работник“ и „зидаромазач“; начислявало е, но не е внасяло ЗОВ и ДДФЛ. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС и са установени задължения в особено големи размери. От страна на [фирма] са представени: процесната фактура с предмет „СМР, съгласно договор“, без да е конкретизиран такъв; договор за изпълнение на СМР, от 04.10.2011 г., по силата на който [фирма] възлага на [фирма] да извърши със свой труд, материали и механизация строително-монтажни работи; протокол, обр. 19 №1/24.10.2011 г. за ремонт на метално хале и ограда, вкл. труд и материали. Доказателствената стойност на тези документи е компрометираната с мотиви, че: както в протокола, така и в договора не е посочен обектът, на който са извършени СМР; в протокола не са конкретизирани извършените видове работи и местата, на които са извършени, вложените материали по вид и количество, използваната механизация, както и цената на вложения труд; [фирма] не доказва наличие на складове, обекти и материална база; липсват документи за произхода, придобиването и складирането на строителните материали, вложени в спорните СМР. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

14. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит в размер на 6 343,20 лв. по шест фактури, описани в РД, за данъчни периоди м.09 и м.10.2012 г. Една от фактурите /№10...324/25.09.2012 г./ е с предмет „транспорт С. - Обзор – С.“, а останалите са с предмет „греди, дъски - бор, дъски - кофражни, челни дъски“. Дружеството не е било открито на декларирания адрес, съответно – не е представило документи. Констатирано/установено е, че: фактури №10...311/17.09.2012 г., №10...318/21.09.2012 г. и №10...324/25.09.2012 г. са включени в дневника за продажби, а останалите три фактури -№10...358/18.10.2012 г., №10...369/26.10.2012 г. и №10...377/31.10.2012 г. не са включени в отчетните регистри; дружеството не е подавало уведомления за назначени лица по трудови правоотношения; не са начислявани и внасяни ЗОВ и ДДФЛ; на дружеството е извършена ревизия по ЗДДС и са установени задължения в особено големи размери. От [фирма] са представени: процесните фактури с фискален бон, с изключение на платежен документ към фактура №10...369/26.10.2012 г.); приемо-предавателен протокол от 25.09.2012 г. Тези документи са приети като недостатъчни да обосноват законосъобразно право на приспадане на данъчния кредит, защото: липсват заявки, поръчки, договори, ценови листи, данни за ползвани складови бази и търговски обекти за

съхраняване на „греди, дъски - бор, дъски - кофражни, челни дъски“ и за произхода им; не са налични пътни листове, товарителници, информация за местата и лицата, извършили товарене/разтоварване; „доставчикът“ не е разполагал и с работници. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

15. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит в размер на 19 190,00 лв. по девет фактури описани в РД, за данъчни периоди м. 09, м. 10 и м. 11.2013 г., с предмет „иглолистни греди“. Дружеството не е било открито на декларирания адрес, съответно – не е представило документи. Констатирано/установено е, че: шест от фактурите (№190/12.09.2013 г., №191/13.09.2013 г., №192/13.09.2013 г., №196/24.09.2013 г., №197/25.09.2013 г. и №198/26.09.2013 г.) са включени в дневника за продажби, а фактури №200/10.10.2013 г., №201/11.10.2013 г. и №351/29.10.2013 г. не са отразени; дружеството е подало уведомления за назначено едно лице, на длъжност „управител“, а от 12.10.2012 г. до 21.10.2013 г. - две лица, на длъжност „пазач невъоръжена охрана“; начислявало е, но не е внасяло ЗОВ и ДДФЛ; на дружеството е извършена ревизия по ЗДДС и са установени задължения в особено големи размери. От страна на [фирма] са представени: процесните фактури, с изключение на фактура №351/29.10.2013 г., заедно с фискални бонове и приемо - предавателни протоколи. Документите са приети за недостатъчни, понеже липсват: заявки, поръчки, договори, ценови листи, данни за ползвани складови бази и търговски обекти за съхраняване на „ иглолистни греди“ и за произхода им; не са били налични превозни средства и пътни листове, товарителници, информация за местата и лицата, извършили товарене/разтоварване; „доставчикът“ не е разполагал и с работници. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

16. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит, в размер на 29 640,00 лв. по 14 фактури, описани в РД, за данъчни периоди м. 12.2013 г., м. 01, м. 02, м. 03 и м. 04.2014 г., с предмет „иглолистни греди“. Дружеството не е било открито на декларирания адрес, съответно – не е представило документи. Констатирано/установено е, че: е подало уведомления за назначени 13 лица по трудови правоотношения на длъжности „търговски представител“, „технически секретар“, „строител жилища“, „чистач производствени помещения“; не са начислявани и внасяни ЗОВ и ДДФЛ. На дружеството е извършена ревизия по ЗДДС и са установени задължения в особено големи размери. От страна на [фирма] са представени процесните фактури с фискални бонове и 6 приемо-предавателни протокола. Документите са приети за недостатъчни, понеже липсват: заявки, поръчки, договори, ценови листи, данни за ползвани складови бази и търговски обекти за съхраняване на „иглолистни греди“ и за произхода им; не са били налични превозни средства и

пътни листове, товарителници, информация за местата и лицата, извършили товарене/разтоварване; „доставчикът“ не е разполагал и с работници на длъжности, съответстващи на предмета на фактурите. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

17. От Т. - агро - инвест - 2013“ Е. - отказано право на данъчен кредит в размер на 10 070 лв. по пет фактури, описани в РД, за данъчен период м. 06.2013 г., с предмет „иглолистни греди“. Дружеството не е било открито на декларирания адрес, съответно – не е представило документи. Констатирано/установено е, че: не е подавало уведомления за назначени лица по трудови правоотношения; на дружеството е извършена ревизия по ЗДДС и са установени задължения в особено големи размери. От страна на [фирма] са представени процесните фактури с фискални бонове и 5 приемо-предавателни протоколи, които са приети за недостатъчни, понеже: липсват заявки, поръчки, договори, ценови листи, данни за ползвани складови бази и търговски обекти за съхраняване на „иглолистни греди“ и за произхода им; не са били налични превозни средства и пътни листове, товарителници, информация за местата и лицата, извършили товарене/разтоварване; „доставчикът“ не е разполагал и с работници на длъжности, съответстващи на предмета на фактурите. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

18. От [фирма] - отказано право на данъчен кредит в размер на 3 160,00 лв. по две фактури, описани в РД, за данъчен период м. 06.2012 г. Предмет на доставките по фактурите – „челни и кофражни дъски, сачак и греди; извършен транспорт“. Дружеството не е било открито на декларирания адрес, съответно – не е представило документи. Констатирано/установено е, че: не са подавани уведомления за назначени лица по трудови правоотношения; не са начислявани и внасяни ЗОВ и ДДФЛ; няма деклариран транспортни средства; дружеството има невнесени задължения по ЗДДС, деклариран със СД. От страна на [фирма] са представени процесните фактури и данни за счетоводното им отразяване в счетоводството на получателя. Отчетено е, че не са налични доказателства за: извършени плащания по фактурите; последваща реализация на стоките – предмет на спорните доставки; заявки, поръчки, договори, ценови листи, данни за ползвани складови бази и търговски обекти за съхраняване на „иглолистни греди“ и за произхода им; не са били налични превозни средства и пътни листове, товарителници, информация за местата и лицата, извършили товарене/разтоварване; „доставчикът“ не е разполагал и с работници на длъжности, съответстващи на предмета на фактурите. Заключено е от ревизиращите органи, че по отношение и на тези данъчни фактури е на лице „абсолютна симулация“, обоснована с действията и на двете страни.

Като съобразява изложените по отношение всеки един от процесните „доставчици“ констатации и заключения, Съдът приема по същество следното. Ревизиращите органи по приходите са изпълнили задължението си за

обективно, пълно и всестранно изследване на всички, относими за случая факти и обстоятелства, като са се знгажирали изрично с твърдението за участие на [фирма] в действия, сочещи на данъчна измама. Те надлежно са установили обективните обстоятелства, предвид подробно анализиранияте документи, въз основа на които може да бъде направено обосновано заключение, че дружеството – жалбоподател е било наясно с невъзможността, именно издателите на данъчните фактури да извършат документираните сделки (стоки и услуги), тъй като самите те не са разполагали с възможности (ресурси, техника, физическа сила и пр.) да се справят. Представените от жалбоподателя писмени документи (протоколи за приемане/предаване и др.) не разколебават извода, че издаването на спорните фактури е с цел превратно упражняване правото на приспадане на данъчен кредит, чрез включването им в съответните справки – декларации по ЗДДС. Както по време на ревизионното производство, така и в съдебното оспорващото дружество не доказва защитната си теза. Представените документи, съставляващи част от тези, които са били изискани, правилно не са оценени от ревизиращите органи и от ответника като достатъчни за установяване на спорните обстоятелства. Експертното заключение също не опровергава изложените по – горе правни изводи.

За постигане ефекта от облагането с ДДС – само на добавената стойност, посредством еднократното му включване в крайната цена по конкретна доставка, съответно - за да бъдат изпълнени материалноправните изисквания за приспадането на косвения данък, на установяване неизменно подлежи, дали реално е била извършена доставка. Процесът на изследване реалността на всяка отделна доставка е свързан, както с вида ѝ, така и с наличието на доказателства и обективни признаци, анализът на които да покаже, че е било практически възможно издателят на данъчната фактура да изпълни задължението си по конкретна сделка. Характерът на ДДС (косвен, многофазен и кумулативен данък) и законовоустановените изискванията за възникване правото на приспадане предполагат да бъде установено по несъмнен начин, че именно издателят на данъчната фактура е субектът, който е притежавал съответните ресурси за извършване на услугата, в случая – дейности, свързани с извършване на описаните по – горе „доставки“ на стоки и на услуги. За да бъде установено по несъмнен начин наличието на доставка, на доказване подлежи, че издателите на фактурите са разполагали с: конкретните стоки (чамови дъски, греди и талпи, иглолистни греди); работна сила и превозни средства, необходими за извършване на услугите, за транспортиране на товари. Именно това е основният спорен въпрос и по настоящото дело. В тежест на посочения във фактура „получател“, който има претенция да получи начисления ДДС, е да установи реалното извършване на документираното с фактурата твърдение за доставка, в условията на пълно насрещно доказване. В двете съдебни производства дружеството – жалбоподател не е провело (не проведе) успешно такова доказване. Наличните, неоспорени доказателства сочат, че ДДС в процесните фактури е начислен неправомерно. Липсват безспорни

доказателства, установяващи по несъмнен начин, че дружествата, от чието име са издадени фактурите, са автори на документираните с тях сделки. Конкретните констатации за всяко едно от дружествата бяха изложени по – горе. Видно е, че повечето от дружествата, легитимирани като издатели на спорните фактури не са били открити на декларираните адреси и не са представили изисканите им документи, включително такива за надлежно осчетоводяване на съответните стоки/услуги. Вещото лице, изготвило заключението на приетата по делото счетоводна експертиза е изследвало само наличните в преписката документи, но не е правилно опити да намери т. нар. „счетоводства“ на „доставчиците“. Отговаряйки на задача № 3 вещото лице подробно е описало спорните фактури, обобщавайки (л. 242 от дело № 7148/2017), че: „част от фактурите са включени в дневниците за продажби, друга част не са включени, а за част от тях не е налична информация, дали са били включени в съответните дневници за продажби; по делото не са налични документи, въз основа на които вещото лице да даде заключение, дали фактурите, издадени от посочените в РА търговски дружества са намерили счетоводно отражение в регистрите на тези дружества. В тази част Съдът изцяло кредитира експертното заключение, в подкрепа на изводите, че процесните фактури са надлежно осчетоводени само в счетоводството на жалбоподателя [фирма] и по тях формално са на лице данни за извършени плащания. Съдът не приема твърдението на вещото лице (задача № 5), че за периода от м. 09.2011 г., до м. 11.2014 г. описаните в Приложение № 6 и Приложение № 7 „количества дървен материал“ са „закупени от доставчиците“ и именно закупения от „доставчиците“ материал е използван в дейността на [фирма] „за направа и/или отремонтване на палети, които впоследствие са продадени“. В заключението няма обективни данни и вещото лице не твърди да е установило аналитично водене на счетоводството на [фирма], което означава, че не може да бъде проследено с висока степен на достоверност, какви по вид, количество и качество материали са използвани в дейността, от къде са постъпили (кой е доставчикът) и през кой конкретен период.

Анализът на решенията на СЕС, като и практиката на Съда по приложението на Директива 2006/112/ЕО сочат, че следва да е изпълнено условието за наличие на предвидените в Директивата процесуални и материалноправни основания за упражняването на правото на приспадане, и в частност условието, данъчнозадълженото лице да притежава фактура, която обаче да удостоверява действителното извършване на доставката на стоки”. С други думи, следва да е настъпило данъчно събитие, за да е налице основание за приспадане на начисления данък, като данъчен кредит по пряката доставка към жалбоподателя. Наличието на данъчна фактура, която отговаря на формалните изисквания, отразена е в счетоводството и по нея е извършено плащане на данъчната основа и на ДДС, не е достатъчно да обуслови правото на приспадане на данъчния кредит. Писмените доказателства, описани по – горе, относно всеки от издателите на спорните фактури не сочат на несъмнен извод,

че именно те са извършили услугите, респ. – са доставили материалите. Липсата на доказателства за механизма на извършване на твърдените доставки води до обоснован извод за ненастъпило данъчно събитие, респ. за липса на основания да бъде приспаднат начисленият в отделните фактури данъчен кредит. Така описаните обстоятелства определят като логически обоснован и правилен извода, че сделките, документирани с процесните спорни фактури следва да бъдат квалифицирани като симулативни.

Предвид изложените до тук мотиви Ревизионен акт № Р-22220616000722-091-001/12.12.2016 г. в оспорваната част, относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит, в размер на 128 259, 57 лева по фактури за доставка на стоки/материали, издадени от: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], Т. - агро - инвест - 2013“ Е., [фирма], както и за начислените върху тази сума лихви за забава – 34 358, 12 лева, е процесуално и материално законосъобразен, и обоснован.

Предвид изхода на спора жалбоподателят следва да бъде осъден (чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК), предвид обжалвания материален интерес (162 617 – главница и лихви), на основание чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер на 4 782, 34 лева, за настоящата съдебна инстанция. На ответника се дължи и юрисконсултското възнаграждение за касационната съдебна инстанция, предвид чл. 226, ал. 3 АПК, в същия размер.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, ал. 3, чл. 161, ал. 1 ДОПК, чл. 226, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от [фирма], против Ревизионен акт № Р-22220616000722-091-001/12.12.2016 г., потвърден с Решение № 840/31.05.2017 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С., В ЧАСТТА, относно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит, в размер на общо 128 259, 57 лева по фактури за доставка на стоки/материали, издадени от: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], Т. - агро - инвест - 2013“ Е., [фирма], както и за начислените върху тази сума лихви за забава – 34 358, 12 лева.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции, в общ размер на 9 564, 68 лв. (девет хиляди, петстотин и шестдесет и четири лева, и 68 ст.).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния

административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: